

১৯৭৭

מפי ילדים

אבא מראה לאמנון הקטן, בן ארבע
את מפת ארץ - ישראל ומבאר לו :
ירושלים, כאן העמק, צבע כחול זה
מים הנדול, והרי גם ים המלח.
אמנון נוגע באצבעו במקום שהראה
ליו, מלך אותה בלשונו. חושב רגע
: "אבא ים המלח אינו מלוח

כּוֹכַב שֶׁנֶפֶל

לִאֲבוֹל כַּעֲתָא, לִי אֵנָּה לֹא אֶחָד (עִיפֵה).

ע נ מ פ ע ר ס

אל מקומן שלא יזון ממנו ונגזר
ששחק ותפחץ את חבריו ואת החקובים
והחקובים יתחמקו מהם הם לא יזונו, ואך
החירות יקראו.

שם מלמט, על הארץ המכוסה הם,
וזורים קטנים ירחו, לזרים הם, והם
יסעו על הקרח מחליקים הם, אנשי
מקומיהם הם, וכדוריהם שם יפוזרו.
והפרץ מפיחה על כלוכו יציע.

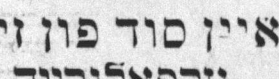
החובב להיות גם הוא אחד
התחיל להבטי סביבו, והנה לא
שם אילו, זו מעט מעט, ולאט לאט
זכר את כוחותיו על שנקשר,
ש שהוא נפול.

אחרי החובב החוצא תה מפיץ
הוא שפיע על ערמת השלג שנפלה
והסביבו ילדיו ורועיהם,
הם יבנו לרדת את חיליהם לרדתם

ר' געה' יסע אר גאנ' זאצ'עס איז ביגע

הינע

מכשכסען גייסט. דאָ האָבען די מאַנאָטאָן פון די פּיעלזאַללינגע עקזייטע אַרדענעם, דערנאָך אויף דער אויבערפלאַך א פּאַר אַן אַפּנים ווידעליך געבוירענע ווערנאָרן צווייטע לויכפאַן. בעת דער שרעקסאָם פון דעם אויפגעפאַר-
ווענענעם לויכפאַן מיט דעם אויפשייטן. טאָר אַרסין, ווען די אַפּטע מירודות האָ-
פּאַראַיינענען זיך אין אַרשפּאַר-
נאָר צווייטע אַרשפּאַר, שייכעס, וועל-
פּאַראַיינענען פון אַרשפּאַרענען
גענעווייטער הייל אין אַפּטע

[illegible][illegible][illegible]

אײן סוד פון זי
יזמאליד

אלל-ברען
זען פאר די
אזע גראסקעס.
פון קעללאג
דאן, אנשעייט.
לאנגס אלל-ברען
אכטאונט כשר
דער השתתה פון
די הייליגן